

॥ ६ ॥ अतिहार्देन स्नेहेन आर्द्रसजले दृशौ यस्यास्तया परिष्वक्तः तया परिपृष्टा बांधवा यस्य सः ॥ ७ ॥ प्रेम्णा वैकुण्ठं तेन रुद्धः कंठो यस्याः क्लेशपाये
आत्मनि दर्शनं यस्य तम् भजतां क्लेशपाये आत्मानं दर्शयतीति वा ॥ ८ ॥ ज्ञातीन् बंधूंश्च नः अस्मान् यदा भ्राता अक्रूरः प्रेषितः ॥ ९ ॥ ज्ञातीनि तिवच
नात्प्राप्तं मोहं वारयंतीतीति न तेऽस्तीति तत्र हेतुः विश्वस्येति सुहृच्च आत्मा च तस्य हंसिना शयसि ॥ १० ॥ कुमेधसां विषयासक्तचित्तानां दृष्टोऽसि

तथैव सात्यकिः पार्थैः पूजितश्चाभिवंदितः ॥ निषसादासनेऽन्ये च पूजिताः पर्युपासिताः ॥ ६ ॥ पृथांसमाग
त्य कृताभिवादनस्तया तिहार्द्रदृशाऽभिरंभितः ॥ आपृष्टवांस्तां कुशलं सहस्रुषां पितृष्वसारं परिपृष्टवांधवः
॥ ७ ॥ तमाह प्रेमवैकुण्ठं रुद्धकंठाश्रुलोचना ॥ स्मरंतीतान् बहून्क्लेशान् क्लेशपायात्मदर्शनम् ॥ ८ ॥ तदैव कुश
लं नो भूत्सनाथास्ते कृतावयम् ॥ ज्ञातीन्ः स्मरतां कृष्णभ्राता मे प्रेषितस्त्वया ॥ ९ ॥ न तेऽस्ति स्वपरभ्रांतिर्वि
श्वस्य सुहृदात्मनः ॥ तथाऽपि स्मरतां शश्वत्क्लेशान् हंसिहृदि स्थितः ॥ १० ॥ युधिष्ठिर उवाच किं न
आचरितं श्रेयो न वेदाहमधीश्वर ॥ योगेश्वराणां दुर्दर्शो यन्नो दृष्टः कुमेधसाम् ॥ ११ ॥ इति वैवर्षिकान्मासा
नूराज्ञासोऽभ्यर्थितः सुखम् ॥ जनयन्नयनानंदमिंद्रप्रस्थौ कसां विभुः ॥ १२ ॥ एकदारथमारुह्य विजयो
वानरध्वजम् ॥ गांडीवंधनुरादाय तूणौ चाक्षयसायकौ ॥ १३ ॥ साकं कृष्णेन सन्नद्धो विहर्तुं गहनं वनम् ॥
बहुव्यालमृगाकीर्णं प्राविशत्पखीरहा ॥ १४ ॥ तत्राविध्यच्छरैर्व्याघ्रान्सूकरान्महिषान् रुरुन् ॥ शरभान् ग
वयान् खड्गान् हरिणान् शशशल्लुकान् ॥ १५ ॥ तान्निन्युः किं कराराज्ञे मे ध्यान्यर्वण्युपागते ॥ तदपरीतः परि
श्रान्तो बीभत्सुर्यमुनामगात् ॥ १६ ॥ तत्रोपस्पृश्य विशदं पीत्वा वारिमहारथौ ॥ कृष्णौ ददर्शतुः कन्यां चरंतीं
चारुदर्शनाम् ॥ १७ ॥ तामासाद्य वरारोहां सुद्विजां रुचिराननाम् ॥ पप्रच्छ प्रेषितः सख्याफाल्गुनः प्रमदो
त्तमाम् ॥ १८ ॥

॥ ११ ॥ सुखमवसदिति शेषः सुखमभ्यर्थित इति वा क्रिया समाप्तिः ॥ १२ ॥ कालिंदीदर्शनप्रसंगमाह एकदेति
अक्षयाः सायकाययोस्तौ तूणौ इषुधी ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ राज्ञेयुधिष्ठिराय मे ध्यान्यर्वण्युपागते ॥ १६ ॥ १७ ॥ सख्या श्रीकृष्णेन ॥ १८ ॥